

Rakennusinsinöörikillan virallinen lehti 4/2002

1/2HERMANNI
11.10.2002

Kymmenettä 1/2Hermannia vietettiin perinteikkäissä merkeissä Smökissä. Ensimmäistä 1/2Hermannia vietettiin Hermanni -laulukirjan julkaisun kunniaksi. Sitten 1/2Hermannin on vakiinnuttanut paikkansa kiltamme puolivuotisjuhlanä. Paikalla oli yksi henkilö, Kyösti Ratia, joka on ottanut osaa jokaiseen järjestettyyn 1/2Hermannin. Tämän kunniaksi hänelle lahjoitettiin 10 puolikasta kossupanosta killan emännän Annen panosvyöstä. Juoppoa hänestä ei kuitenkaan tullut.

Oi mikä namupala
tuolla onkaan...
Kimppuun vaan!

Paikalla olivat myös killan kaikki kunniajäsenet sekä muutama professorikunnan edustaja.

Antaumuksella laulettu laulut, hyvä ruoka ja mitä mainioin seura nostivat tunnelman kattoon. Suuri kiitos juhlista kuuluukin pikkuisäntä Risto Immoselle ja pikkuemäntä Emmi Lehdolle syksyn parhaista juhlista.

Pääkirjoitus

Viimeiset omat Ruutiset ja viimeinen epätoivoisesti keskellä yötä tai jo melkein aamulla kirjoitettu pääkirjoitus. Vuosi kului taas nopeasti. Tosin vuosi raadissa oli poikkeuksellisen täynnä tapahtumia, niin ettei se ole mikään ihmeekään. Jokaisia Ruutisia tehdessä sitä mieltä, että seuraavan kerran aloitan ajoissa ja paneudun kunnolla, ettei homma mene pikkutunneilla häsläämiseksi ja hammastenkristykseksi. Viimeistä lehteä tehdessäni voin todeta, ettei lehden tekoa koskaan tullut aloitettua ajoissa. Mutta silti tämän yön tuntien tuskan unohtaa, kun lehti tulee painosta ja näkee ihmisiä kiltiksellä lukemassa tuoretta lehteä ja jos joku vielä lausuu kiitoksen sanan, on valvotun yön ja kivistävien hartioiden tuska täysin unohtunut.

Vuosi raadissa on ollut loistava. Kuten puhiksemme Camilla vieressä hehkuttaa, en myöskään minä kadu hetkeäkään sitä, että pyrin raatiin ja olen todella onnellinen, että myös pääsin. Vaikka aikaa on mennyt moneen asiaan enemmän kuin ehkä kukaan osaisi kuvitella etukäteen, niin kaikki on ollut sen arvoista. Eikä ajan uhraus ole mennyt hukkaan.

Kun katson kalenteriani tenttikauden jälkeen se on täynnä tyhjiä sivuja. Toisaalta se hiukan hirvittää, millä täytän tyhjätkin hetket? Toisaalta taas tuntuu mukavalta ajatella, että omaa aikaa olisi määrättömästi. Tietenkin se on harhainen kuvitelma, sillä työt ja opiskelut täyttävät akkia tyhjätkin kohdat. Aikahan on siitä jännä, että sitä ei loppujen lopuksi koskaan ole liikaa. Tänä vuonna asioita on tullut tehtyä paljon suuremmalla teholla kuin normaalisti. Joten tuskinpa tyhjiä hetkiä loppujen lopuksi jää vaikka tehtävää olisi puolet vähemmän. Sitä vain alkaa suorittaa asioita huolellisemmin ja rauhassa. Ehkäpä muistikin alkaa taas toimia eikä kaikkea tarvitse kirjoittaa kalenteriin, eikä tarvitse etsiä aikaa koulun ulkopuoliselle elämälle ja vanhoille kavereille kalenteria selailen.

Vaikka onkin aika alkaa viettää taas normaalia elämää ja keskittyä hetkeksi vain omiin asioihin, niin tuntuu kuitenkin haikealta, että vuosi on ohitse varsinkin, kun osa porukasta jatkaa vielä.

Raati ja toimitus vuodelle 2003 valittiin perjantaina. Ensimmäistä kertaa minun aikani Raksalla ei kaikkiin raativirkoihin ollut suoralta kädeltä halukkaita. Kaikesta huolimatta porukka saatiin kasaan ja jokaiseen tehtävään löytyi sopiva henkilö. Varsin onnellinen olen tietenkin omaa sydäntäni lähinnä olevan viran, Ruutisten päätoimittajan, täyttäjistä. Parempaa Rudolfia ei kiltta olisi voinut saada. Punainen pipo pikkujouluissa viimeistään kertoi sen :)

Hauskaa joulua kaikille ja onnea uudella raadilla ja toimareille.

-Laura-

Hei olen Rudolf ja ensi vuonna luette minun lehteäni, unohtakaa tuon sekopää pirpanan jutut!

No teekkari on kyllä paras mies! Ja isännät on ihan kivoja. Ihan ekaksi kysyn aina, että kuinka monta lehmää niillä on. Vaikka voihan sitä olla toisenkin lainen isäntä, siis ilman niitä lehmiä... ja silti isäntä.

Puheenjohtajalta

Ohhoh, joko taas vuosi vaihtuu?! Miten syksy voikin olla jo tässä pisteessä, vastahan se alkoi. Saati sitten koko vuosi. Tosin tämä tunne on kai hyvä merkki siitä, että vuosi on ollut todella kiva ja antoisa! Ei ole hetkeäkään kaduttanut, että päätin viime syksynä pyrkiä IK:n puhikseksi, päinvastoin. Varmasti kaduttaisi, jos olisin tämän haasteen jättänyt ottamatta, sillä ei tällaisia tilaisuuksia tule kuin opiskeluaikana. Toki elämä tarjoaa monenlaisia mahdollisuuksia, mutta väitän, että killoissa tai ylioppilaskunnassa toimiminen on ihan ainutlaatuinen kokemus – varsinkin meillä teekkareilla. Ainutlaatuinen sekä opettavaisuudessaan että hauskuudessaan. Erään menestyvän firman johtavassa asemassa oleva arvostamani henkilö kertoi minulle alkuvuonna mielipiteitäni ja omia kokemuksiani kiltatoiminnasta. Hänen pääajatuksensa oli se, että työelämääkin ajatellen killassa toimiminen opettaa ja kasvattaa melkein enemmän kuin itse opiskelu. (Pointti ei siis tietenkään ollut se, että "opiskelu ei kannata".) Kahden vuoden raatikokemuksella olen kyllä täysin samaa mieltä, mutta rohkaisevaahan oli kuulla se myös urallaan pitkälle päässeen henkilön suusta, jos vaikka välillä on jokunen tentti sattunut jäämään väliin...

Nykyisin opiskelu ja kiltatoiminta käsitetään ikävän usein toimimattomana yhdistelmänä. Monet kiltalaiset pelkäävät ottaa vastuulle minkäänlaista hommaa, koska "se vie niin paljon aikaa". Yhteiskunnan ja korkeakoulun selkeä mielipide ja painostus ajaa opiskelijoita siihen, että töitä on tehtävä opiskelujen ohella ja koulusta on siirryttävä työelämään kovalla vauhdilla. Tämähän ei tietenkään jätä tilaa vapaaehtoiselle kiltat tai ylioppilaskuntapuuhailulle muttei myöskään johda lainkaan hyvään lopputulokseen, ei yksilön eikä yritysten kannalta. Lämpimästi kehottaisin puhujia ja muitakin, että opiskelkaa tasaisesti, mutta jättäkää ihmeessä tilaa myös kiltatoiminnalle. Se tarjoaa uskomattoman paljon sekä huvia että hyötyä eikä missään tapauksessa ole este opiskelulle!

Koska tämä on viimeinen kerta kun ajatuksenvirtani on painettava tekstiä, haluan myös vähän murista. Siispä vuoden ainoisiin huonoihin kokemuksiin perustuen: En toivoisi IK:lle sellaisia jäseniä, jotka esimerkiksi varastavat karkkipöydältä karkkia ja/tai rahaa, jättävät kahvinsa maksamatta tai juovat bileissä tietoisesti enemmän ilmaisia juomia kuin on tarkoitettu. Valitettavasti meilläkin näyttää jokunen tällainen jäsen muuten niin mukavassa joukossa olevan... Toivoisin heidän muistavan, että kiltta ei ole mikään näkymättömien voimien johtama ja ruokkima laitos. Me kaikkien tätä touhua pidämme yllä, talkoovoimin. Jos ei jäsenillä ole kiinnostusta pitää killastaan huolta, ei sitä tee kukaan muukaan! Sitten ei myydä karkkia, ei ole kahvia kaapissa eikä mitään tarjota bileissä. Välinpitämättömyys kilttaa, kiltahuonetta tai raksahenkeä kohtaan on surullista ja käsittämätöntä. On ihan outoa riistää omalta killaltaan eli *itseltään*. Mitä ihmettä siitä hyötyy??

Mutta lopuksi hehkutusta valtaosalle IK:laisista. Teille, jotka olette kunnan raksalaisia, reiluja ja teekkarihenkisiä: Kiitos tosi mukavasta vuodesta killan puheenjohtajana!! Eihän siinä mitään kivaa olisi ollut ilman kivoja ihmisiä ja upeaa raksahenkeä! Onneksi IK on täynnä teidänlaisianne huippuymppejä! On ollut myös tosi hienoa toimia loistavan raadin kanssa, josta ihan jokainen on hoitanut hommaansa alusta asti innolla ja *tosi* hyvin. Kiitti raadot!!!

Joudun siis jättämään jäähyväiset puhiksen hommille, mutta en todellakaan IK:lle. Ensi vuodeksi varaankin sitten kokopäiväpestin kiltiksen sohvan kuluttajana. Saanhan seuraa?

Hyvää joulunaukaa kaikille!! Tenttu-ukot hyppimään ja hippulat vinkumaan!

-Camilla-

RUUTISET
Rakennusinsinöörikillan
virallinen
kiltalehti

Ruutiset ilmestyy neljä kertaa
vuodessa
painopaikka: Suomen Painotuote:
1 000 kpl

Päätoimittaja:

Rudolfina Ruutinen
Laura Hiltunen
(050-5369595)

Toimittaja:

Eero Vanhatalo

Dokumentointi:

Katri Kallio-Koski
Noora Kuvaja
Tuomas Angervuori

Graafikko:

Laura Hiltunen

Rakennusinsinöörikillta
Rakentajanaukio 4
02150 Espoo
puh. 09-451 3491
www.tky.hut.fi/~ik

Toimituskunta:

Tuomas Angervuori
Camilla Vornanen
Katri Junna
ROPO
Liikenneakatemia
AKVA
Marika Latvala
Noora Viranko
Kerkko Vanhanen
Laura Majoinen
Anna Hasari
Minna Rissanen
Hanna Tanskanen
Johanna Lemmetty
Anne Lehtinen
Niina Toivakka
Mikko Seppälä

Rakennusinsinöörikillta (1913-)

puheenjohtaja
Camilla Vornanen
opintovastaava /vara-pj
Niina Virtanen
kirjuri
Mikko Lautala
rahastonhoitaja
Tuula Olenius
emäntä
Anne Lehtinen
ulkovastaava
Johanna Aarnisalo
excursiomestari
Tomi Jokiranta
phuksikapteeni
Katri Junna
oltermanni
Jouko Kankainen

Kiltakummin terveiset

Tätä lukiessa killan vaalikokous on vakuuttavan ja asiantuntevan puheenjohtajan johdolla pidetty ja ensi vuoden toimijat valittu. Onnittelut kaikille! Samaan hengenvetoon voi todeta oman toimiajan TKY:n hallituksessa käyvän väijäämättä kohti loppuaan. Eniten aikaa tuntuu vievän projek-

teiden kuoppaaminen, jotta seuraaja voi aloittaa puhtaalta pöydältä. Tuntuu suoraan sanoen hiukan haikealta, sillä uskalla luvata, että tämä vuosi on viimeinen aktiivivuosi TKY:n toimissa tai TKY:n järjestöissä. Seuraavaksi priorisoin itseäni, opintojani ja perhettäni (Kyösti: tämä oli lupaus).

Omassa ajankäytön hallinnassani otin aimo harppauksen eteenpäin, kun syksystä lähtien olen merkinnyt kalenteriini päiviä tai ainakin pieniä hetkiä otsikolla "minä itse". Pienet päiväunet keskellä

päivää, ulkoilu tai salilla käynti lisäävät mukavasti energiaa. Opiskelijoiden kiire ja uupuminen on noussut viime aikoina esille useissa eri tiedotusvälineissä, eikä suotta. Oman jaksamisen kannalta voin lämpimästi suositella sen oman ajan varaamista kalenterista. Ja silloin ei tehdä laskareita, lueta tenttiin tai järjestetä killan pikkujouluja, silloin rentoudutaan ja levätään.

Tämä vuosi on ollut kaiken kaikkiaan rankkuudessaankin erittäin antoisa. Oman sektorin kehittäminen ja selkeyttäminen sekä toimintojen vakauttaminen on vienyt suunnattomasti aikaa, vaikkakin konkreettiset tulokset ovatkin pienet. On hiukan turhauttavaa, kun ei voi osoittaa, että minä tein tuon ja tuon ja tuon... Lisämausteensa vuoteen on tuonut muiden sektorien asiat, jotka jokaviikkoisten aamukoulujen ja kokousten kautta ovat tulleet erittäin tutuiksi. Vuosi on varmasti opettanut paljon ja kenties muuttanutkin minua ihmisenä. Parempaan vai huonompaan? Sitä en tiedä, mutta ainakin muuttanut.

Viimeistä kertaa kiltakummin asemassa,

-laura m.

Kolmossivun raksalaiset

Korkeakoulututkinnot kaksiportaisiksi

Viime aikojen korkeakoulun hallinnon ja opetusministeriön kuuma peruna, tutkintorakenteiden uudistus, poltteele myös opiskelijoiden suuta. Jos kaikki menee suunnitellusti kaikilla yliopistojen ja tiedekorkeakoulujen opetusaloilla siirrytään kaksiportaiseen perustutkintoon. Käytännössä tämä tarkoittaa kandidaatintutkinnon sisällyttämistä kaikkiin maisterintutkintoihin – siis teknillisissä korkeakouluissa diplomi-insinööri- sekä arkkitehdin- ja maisema-arkkitehdintutkintoon. Perunan polttelelta ei voi välttyä tämän päivänkään opiskelija. Tutkintorakenteen uudistuksen on tarkoitus koskea vanhoja opiskelijoita vuoden 2008 heinäkuusta lähtien, joten pitämällä pitkät valmistumisajat mielessä, on varmaa, että uudistus koskee myös osaa tämän päivän opiskelijoista. Uusien opiskelijoiden kohdalla uusi tutkintorakenne on tarkoitus ottaa käyttöön vuoden 2005 syksystä lähtien. Uusi tutkinto sisältäisi kolmen vuoden kandidaatin tutkinnon ja kahden vuoden maisteriopinnon. Opiskelu-oikeus myönnettäisiin jatkossakin suoraan maisterin tutkintoon asti.

Toki tutkintorakennemuutoksessa on kyse laajemmasta asiasta kuin vain lisäportaan sisällyttämisestä suomalaisiin tutkintoihin. Taustalla muutoksessa on koko eurooppalaisen korkeakoulutuksen kehittäminen kohti kilpailukykyisempää, laadukkaampaa, vertailtavampaa sekä opiskelijoiden ja opettajien liikkuvuutta lisäävää koulutusjärjestelmää. Tutkinnon kaksiportaisistamisen lisäksi uudistuksessa on tarkoitus siirtyä käyttämään eurooppalaista opintopistejärjestelmää opintoviikkojen sijasta. Luonnollisesti yhtenäinen järjestelmä helpottaa tutkintojen vertailtavuutta.

Tutkintorakenteen vaatimia uudistuksia on valmistelu myös TKK:lla ja tällä hetkellä suunnitelmaluonnos on lausuntokierroksella osastoilla. Suunnitelman

mukaan TKK:lle perustettaisiin ainoastaan viisi tai kuusi laaja-alaista, useamman kuin yhden tekniikan alan kattavaa kandidaattiohjelmaa, kun taas maisteriohjelmien lukumäärällinen ja sisällöllinen jakauma vastaisi nykyistä koulutusohjelmajakoa. Kandidaattiohjelmaa ja maisteriohjelmaa voisi ehdotuksen mukaan suorittaa päällekkäin kolmannen opiskeluvuoden jälkeen, mutta mikäli neljännen opiskeluvuoden jälkeen kandidaatin tutkinto on yhä suorittamatta, oikeus maisteriohjelman opintoihin katkeaa kunnes kandidaatin tutkinto on valmis. Suunnitelma sisältää myös toisen opintoaikaan liittyvän rajoitteen, sillä sen mukaan kandidaatin tutkintoon ei voi sisällyttää kuutta vuotta vanhempia eikä maisterin tutkintoon viittä vuotta vanhempia opintoja. Tämä luonnollisesti tarkoittaa vain kesken olevaa tutkintoa, jo suoritettu kandidaatin tutkinto ei vanhene vaikka opinnot venyisivät yli kuusivuotiseksi.

Yhtenä suurena kysymysmerkkinä tekniikan alan näkökulmasta katsottuna voidaan varmasti nähdä diplomi-insinöörin tutkinnon rinnastaminen muihin korkeakoulututkintoihin, sillä opintoviikoissa mitattuna di-tutkinto on ollut useita muita korkeakoulututkintoja pidempi. Toivottavasti tutkintojen lyhentäminen tehdään tutkinnon sisältöä karsimalla, eikä vain merkitsemällä se nykyistä lyhyemmäksi. Toisena seikkana voisi nostaa esiin kysymyksen tekniikan kandidaatin tutkinnon tulevaisuudesta saavuttamasta työmarkkinastatuksesta. Ammatillista pätevyyttä kandidaatin tutkinnon ei pitäisi antaa, mutta nähtäväksi jää miten työnantajat siihen silti suhtautuvat. Koko uudistuksessa ratkaisematta on ainakin vielä myös joustavan opiskelun ja eri elämäntilanteissa olevien ihmisten opintojen mahdollistaminen, sillä rajoitettu opiskeluaika vaikeuttaa huomattavasti opiskelijan mahdollisuutta yhdistää opinnot, työ ja perhe.

laura m.

RIL Glögit 13.12. klo 14->

Sektorin on RI Lin oma jaosto sen nuorille jäsenille. Sektorin toiminnan tarkoitus on saada aikaan yhteistä, mielekästä toimintaa rakennus-, ympäristö- ja yhdyskuntatekniikan sekä kiinteistöalan opiskelijoille sekä vasta valmistuneille diplomi-insinööreille. Sektori järjestää yhteisiä liikunta- ja kulttuuritapahtumia sekä pyrkii antamaan RI Lin toimintaan näkökulmia nuorten vinkkelistä katsottuna

Sektorin valitsee ensi vuoden johtoryhmänsä RI Lin glögeillä Lucian päivänä 13.12.

!!!!!!!!!!!!Tervetuloa!!!!!!!!!!!!

Tammikuussa alkavat taas Abi-infot, joilla sinäkin pääset kartutamaan kevättä kohti hupenevaa valuuttavarantoa.

www.ril.fi -> Jäsentoiminta -> Nuoret jäsenet

Hyvää elinympäristöä ihmiselle

YIT

www.yit.fi

Phuksikapteenin tonttuiluja

Pimpeli pom, arvon phuksit! Niin se syksy vain livahti käsistä ja joulua jolkottaa kovaa vauhtia.

Tapahtumia on ollut moneen lähtöön, toivottavasti olette myös ehtineet nauttia ensimmäisestä syksystänne täällä Otaniemessä. Mielestäni olette olleet varsin mallikkaita phuksia, joten lupaan suositella teitä, jos joulupukki kyselee jotain

kiltteydestänne;) Ainakin minulla on ollut mielettömän mukava syksy, kun olen saanut puuhailla phuksitapahtumien parissa – onneksi se riemu jatkuu vielä aina mahdolliseen wappuun, "teekkarien jouluun" saakka.

Joululoman alkaessa sitä toivoisi, että voisi keskittyä siihen oleelliseen eli lomailuun. Keittolan tädit ja pikkujoulujen catering-palvelut laittavat kystä kyllä siihen tahtiin, että kun jouluaatto vihdoinkin koittaa, pursuaa kinkut ja laatikot korvista ulos. Joululaulutkin ovat soineet tavarataloissa ainakin kuukauden päivät, joten lähes koko vuoden joulukiintiö on tullut täyteen jo hyvissä ajoin ennen aattoiltaa. Luulisi, että kun kaikki joulufiilistelyrituaalit on hoidettu pois alta näppärästi ennen joulua, niin jouluna voisi todellakin vain olla ja lötökötellä ilman huolia ja murheita ja ilman joulustressiä. No, luulo ei aina ole tiedon väärä.

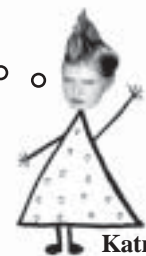
Joulun tulo tietää aina jonkinmoista tenttisummaa joulun molemmin puolin. Nyt on viimein käsillä se aika, kun vanhemmille, ystäville ja kylänmiehille olisi todistettava, että kyllä tänne TKK:lle on tultu myös opiskelemaan. Täällä ollessani olen oppinut itsestäni ainakin sen, että "vannomatta paras". Tälläkin hetkellä vannon, että tsemppaan kaikkiin tentteihin kunniallisesti ennen joulua, jotta voin sitten jouluna vain syödä, nukkua, nauttia ja nähdä vanhoja kavereita. Mutta veikkaanpa, että viimeistään kuukauden päästä sulattelen ylensyöneenä kinkkua ja hätiköin samalla johonkin tammikuun tenttiin. Eli tenttikausien kanssa taktikoidessa kannattaa luottaa omaan vaistoon eikä lähteä sumeilematta noudattamaan vanhempien tieteenharjoittajien neuvoja siitä, kannattaako tenttiin X mennä ennen joulua vai vasta sen jälkeen.

Kun viimeisetkin piparin ja tortunmurut ovat sulaneet vatsassa, koittaa uusi vuosi ja uudet kujeet. Jälleen kerran lupaan liikkua säännöllisesti, syödä terveellisemmin, pitää tipatonta tammikuuta ja opiskella ahkerasti. No, nämä lupaukset voin onneksi romuttaa jo hyvissä ajoin tammikuun puolivälissä, kun suuntaamme kurssineuvoston järjestämälle phuksiristeilylle eteläiseen naapuriimme. Kaikki vaan sankoin joukoin mukaan, niin phuksit, ISOT kuin vanhat kummiraatilaisetkin, hyttejä varmasti riittää! Tammikuun lopulla on myös luvassa kiltojenvälinen talviurheilupäivä, jolloin voi taas palata ruutuun ja tervehenkisen elämän pariin.

Mutta tammikuuhun on vielä aikaa kuukauden päivät. Sitä ennen ehtii vielä nauttia pikkujoulukaudesta ja ryntäillä vaikkapa mistelinoksien alle tai kuusivarkaisiin – tosin kummallakin voi olla tuhoisat seuraukset.

Eipä muuta kuin hilpeää joulua ja ahkeraa uutta vuotta!

Pitkä ja komea, oikea hujoppi... mistä mie sen löytäisin?

Katri-kapteeninne

Ps. Muistakaa palauttaa phuksipistevihkonne ja phuksikyselylomakkeenne ennen joulua riippareiden päällä olevaan joulunpunaiseen postilaatikkoon.

IK:N VAALIKOKOUS 2002

IK:n perinteinen vaalikokous pidettiin 29.11. ennen pIKkujouluja. Kuten tavallista jokainen vaalikokous on omanlaisensa. Vuosi sitten tuli sekaannuksia ääntenlaskennan kanssa. Tänä vuonna ei paljon äänestämään päästy. Toki muutama jännittävä vaali saatiin aikaiseksi puheenjohtajaa ja opintovastaavaa valittaessa. Vaikka osaanotto tänä vuonna oli viimevuosia huomattavasti vaisempi saatiin IK:lle kaikista huolimatta valittua huippu raati ja joukko hyviä toimareita.

Puheenjohtaja:
Kirjuri:
Rahastonhoitaja:
Opintovastaava:
Isäntä:
Excursiomestari:
UAT:
Ruutisten päätoimittaja:
Phuksitoimikunnan pj:

Tuula Olenius
Emmi Lehto
Elina Sala
Ilkka Töyrylä
Markku Sillanpää
Ritva Saarinen
Anne Leivo
Saku Härkönen
Emmi Härkönen

RAATI 2003

MVR-kerho

MVR-kerholle valittiin uusi hallitus 3A:ssa LT:n ja Funduksen sponsoroimissa pikkujouluissa. Ruokaa ja juomaa riitti ja uusi hallituskin saatiin.

Puheenjohtaja:
Sihteeri:
Rahastonhoitaja:
Excursiiovastaava:
Emäntä:
Isäntä:
Tiedottaja:
Puuha-Pete:

Tomi Jokiranta
Anne Lehtinen
Terhi Mikkonen
Camilla Vornananen
Mari Tuhola
Jouni Ojala
Jussi Väisänen
Pekka Savola

Oi ei! Mä olin siis niin totaalisen pleksit taas. Phuksikapteenit on kyllä aika jee, siis tarkoitan tietenkä Tomia ja muutenkin siis vaan kavereina. Siis kaikkia niitä, tai siis ihmisiä yleensäkin... Äh :)

Maali-iloittelua Hartwall-areenalla

Raksan Höylä kohtasi RT-Kiekkon maalirikkaassa ystävyysottelussa

Hartwall-areenalla nähtiin jo klassikoksi muodostunut ottelu RT-Kiekkon ja Raksan Höylän välillä. Vaikka kyseessä olikin kauan odotettu huipputasoinen ottelu, ei Hartwall-areena ollut täysin loppuunmyyty, vaan tyhjiäkin paikkoja löytyi. Tästä huolimatta tunnelma areenalla oli korkealla. Ottelussa riitti tiukkoja tilanteita heti ensimmäisen erän alusta, joskin Raksan Höylän oteissa näkyi takana ollut pitkä tauko. RT-Kiekko saikin useita vaarallisia

saattaakin olla edessä muutoksien teko ensi kevään MM-kisojen kokoonpanoihin.

Ottelussa sattui myös muutama viheltämättä jäänyt paitsiolta haiskahtava tilanne, joista varmasti riitti keskustelua ottelun jälkeen sponsorina toimineen Finnmap Consultingin järjestämässä saunaillassa.

läpiajoja Raksan Höylän puolustuspuolelta tekemien virheiden takia, mutta kiitos hyvin pelanneen maalivahdin erätoullon mentiin vain muutaman maalin takaa-ajoasemasta.

Erätoullon palasikin kuin uudestisyntyneen joukkue. Valmentajien ohjeet olivat selvätkin menneet perille, eikä ensimmäisen erän kaltaisia merkkauksia enää nähty. Toisessa ja kolmannessa erässä tarjottiinkin kummaltakin joukkueelta vauhdikasta peliä ja useita täpäätilanteita. Myös useita hienoja yksilösuorituksia nähtiin siinä määrin, että maajoukkueen päävalmentaja Hannu Aravirralta

Edari – muutamat monien monella asialla

Otsikko kuvaa hyvin Hienosäätolekan toimenkuvaa. Hienosäätoleka on Raksan edustajistoryhmä. Se muodostaa yhdessä maanmittausosaston Valomerkin ja arkkitehtiosaston Autonomisen arkkitehtiosaston kanssa Luovan Renkaan. Luova Renkas oli alun perin vain vaaliliitto, mutta sittemmin se on kehittynyt tiiviiksi rakennusalan, maanmittauksen ja arkkitehtuurin opiskelijoiden yhteiseksi työrukkaseksi.

Osa lukijoista on taatusti kuullut puhuttavan edarista, mutta osalle tuo ylioppilaskuntamme tärkeä toimielin ja sen tarkoitus saattavat olla hämärän peitossa. Edari, eli TKY:n edustajisto valitaan valvomaan TKY:n hallituksen toimintaa. Laajemmin ilmaistuna edustajisto valvoo hallituksen työskentelyä, määrittää suuntalinjat toiminnalle ja hyväksyy suuret päätökset. Tuo edellä esitetty toiminnan määrittely saattaa kuitenkin kuulostaa sanahelinältä ilman konkreettisia esimerkkejä, joten niitä seuraavassa.

Yhteenvetona Luovasta Renkaasta ja koko edustajistosta voisi todeta, että niiden toiminta ja aktiivisuus ovat kuluneen vuoden aikana olleet nousujohteisia. Vuosi sitten valittu uusi 45-jäseninen edustajisto uusiutui poikkeuksellisen paljon, eikä vanhoja edaattoreita mahtunut mukaan kuin muutama. Tästä syystä myös jatkumo erilaisissa rutiineissa ja toimintatavoissa koki katkoksen. Aktiivisuus ja uskallus tarttua erilaisiin ajankohtaisiin asioihin olivat aluksi hieman vaisuja, mutta vuoden aikana räväkyys ja asioihin ennalta paneutuminen ovat parantuneet merkittävästi. Viime aikoina Luovan Renkaan edaattorit ja heidän varajäsenensä ovat kokoontuneet alkuvuoteen verrattuna selvästi useammin keskustelemaan tulevien kokousten

asiasisällöstä ja päätösehdotuksista niin kahvin kuin oluenkin ääressä. Keskustelua on myös käyty ryhmän sähköpostilistan välityksellä ja toiminnan on tarkoitus jatkua virkeänä myös nykyisen toimikauden jälkimmäisellä puoliskolla.

Loppuvuodesta edustajiston merkittävimpiä tehtäviä ovat ylioppilaskunnan ensi vuoden budjetin hyväksyminen sekä uuden TKY:n hallituksen nimittäminen. Huolellinen budjettiesityksen tutustumien on tärkeää, koska budjettia hyväksyttäessä luodaan myös suuntaviivat ja taloudelliset raamit ylioppilaskunnan ensi vuoden toiminnalle. Koska ylioppilaskunnan talous on rajallinen, täytyy erilaisia projekteja ja menoeriä asettaa tärkeysjärjestykseen. Asioiden tärkeysjärjestys, oli kyse sitten budjetista, jonkun yhdistyksen säännöistä tai esimerkiksi jonkun projektin toteutustavasta, ei tietenkään ole kaikkien mielestä sama. Tästä syystä asioiden tiimoilta käydään paljon keskustelua ja toisinaan edustajiston kokoukset sekä niitä edeltävät iltakoulut saattavat venyä jopa nelituntisiksi.

Tulevan TKY:n hallituksen nimittäminen on tärkeä edustajiston tehtävä. TKY:n hallitus on ylioppilaskuntamme tärkein toimeenpaneva elin, ja hallitusviroissa toimivilla opiskelijoilla on suuri, mutta antoisa vastuu turvata kaikkien meidän TKK:n opiskelijoiden sosiaalisia ja opiskeluun liittyviä etuja sekä tukea mm. harrastus- ja vapaa-ajan toimintaamme sekä asumistamme. IK:n pienestä koosta huolimatta sen opiskelijat ovat perinteisesti olleet aktiivisia TKY:n toimijoita, ja lähes joka vuosi killastamme on ollut vähintään yhden opiskelijan edustus TKY:n hallituksessa. Myös tänä vuonna killamme opiskelijoita on

ilmoittautunut halukkaiksi toimimaan TKY:n vuoden 2003 hallituksessa. Toivotan heille kaikille paljon onnea hakuprosessiin.

Lopuksi lyhyt esimerkki siitä, kuinka meillä raksalaisilla opiskelijoilla on halutessamme erinomaiset mahdollisuudet hyödyntää opiskelualamme tietämystä koko ylioppilaskunnan hyväksi. Luen itse pääaineenani liikennetekniikkaa ja sivuaineenani kaupunki- ja yhdyskuntasuunnittelua. Viime keväänä päätettiin perustaa TKY:n joukkoliikenne työryhmä ajamaan ylioppilaskuntamme etuja erilaisissa joukkoliikenteeseen ja maankäyttöön liittyvissä asioissa pääkaupunkiseudulla. Minulle lankesi kuin luonnostaan kyseisen joukkoliikennetyöryhmän vetovastuu. On ollut mukavaa huomata, että opiskelusta saatua kokemusta ja omaa asiantuntemusta voi hyödyntää konkreettisesti jo opiskeluaikana ylioppilaskunnan toiminnassa. Joukkoliikennetyöryhmä on yksi esimerkki, mutta koko TKY:n kiinteistöomaisuus sekä tulevien vuoden 2005 yleisurheilun MM-kisojen mukanaan tuomat rakennushankkeet ovat TKY:n toiminnan alueita, joissa raksan opiskelijoilla on halutessaan mahdollisuus hyödyntää ja kehittää TKK:lla saamaansa asiantuntemusta.

Hyvää joulunalusaiakaa!

Kerkko Vanhanen
Luovan Renkaan pj

N:s kurssin sauna

Marraskuun alussa se sitten koitti. Se mystinen ja ennen kokematon. Mikä siis? No killan perinteinen N:s kurssin sauna tietenkin. Aiemmat vuodet olen saman illan viettänyt phuksien HBN bussissa, joten olihan se aika siirtyä varttuneemman väen kanssa viettämään hillittyä saunailtaa, eikä riekkuu ympäri Helsinkiä haalareissa.. Saunomaan oli kokoontunut koko joukko ensimmäistä N:s vuottaan juhlivia (vai surevia?) ja toki paljon vielä vanhempia tieteenharjoittajiaakin.

Alku iltä sujui sutjakasti kuulumisia vaihdelta. Puheenaieina sivistyneesti dipan edistyminen (tai edistymättömyys) ja opintojen vaiheet yms asiallista. Nooh, jottei nyt ihan valehdella, niin tulihan siinä samalla juoruttua muutkin jutut, niin kuin alan uusimmat kuulumiset ja maailman poliittinen tilanne..

Mielenkiintoista tietoa, jota olimme saunalle tulleet kuulemaan meille kertoivat Espoon kaupunki, SRV-viitokset ja RIL. Alkuun siis kuulimme millainen kaupunki on työnantajana ja millaisia työtehtäviä kunnallisella puolella on alamme DI:lle tarjota. SRV-viitosten edustajat kertoivat meneillään olevasta Kampin Keskus projektistaan, johon jokainen meistä varmasti on törmännyt itäiseen satamakaupunkiin matkatessaan. Projekti herättikin vilkasta kyselyä ja

keskustelua, ihastelua ja ihmetystä. Lopuksi vielä innokkaina kuulimme alan työllisyystilanteesta RIL:ltä. Eikä joukkomme päästännyt RIL:n edustajaa helpolla, vaan tenttasi häntä palkkasuosituksiin liittyvillä kysymyksillä niin kiivaasti, että välillä jo nälän kurniessa vatsassa teki mieli muistuttaa 15 minuutin säännöstä.

No ehkei se iltä oikeasti näin tylsästi ja aikuismaisesti sujunut.. Tutut tyypit oli koolla, kalja maistui ja ruokakin oli hyvää. :)

Lemppa

Mie olen sentään rahis,
raha = vanhemmat miehet...
Ei kai se 10 vuotta liikaa ole?
Vai onko se liian vähän?

Helsinki By Night 7.11.2002

Olipa kerran suuri joukko raksafukseja, joita oli pidetty jo pitkään täydessä epä tietoisuudessa. Fuksi-raukat pystyivät vain arvaillemaan tulevaa. Suuren päivän koittaessa fuksit johdatettiin jonossa pyörillä kulkevaan liikennevälineeseen, jonka jälkeen paluuta entiseen ei enää ollut. Fuksit olivat aivan täysin vanhempien tieteenharjoittajien armoilla.

Ensin saavuttiin paikkaan A, jossa fuksien tietämystä koiteltiin. Paikassa B taiteellinen luovuus pääsi valloilleen; ja vessajono sen kuin kasvoi.. Myös paikka C vaati taiteellista näkemystä (ja reppuseikkäilyä!), ja paikassa D fuksit jätettiin täysin omilleen. Fuksien keskuudessa ajantajukin taisi hieman heittää.. Monet fuksit seikkailivat omilla teillään mm. kalliokiipeilyn merkeissä, ja siitä syystä myöhästivät varsin kiitettävästi paikasta E. Paikassa E oli mainio mahdollisuus saada pää sekaisin mm. kuperkeikkojen avulla.

Paikasta E mentiin luonnollisesti paikkaan F, jossa fuksit harrastivat liikuntaa kannassafuksien kannustamina. Lopulta paikassa G urheat ja nälkäiset fuksiseikkailijat saivat ruokaa, josta suurin osa taisi mennä johonkin muualle kuin suuhun..?! Samaisessa paikassa Helsinki ja Espoo erosivat, ja osa fukseista jäi täysin oman onnensa nojaan, mutta onneksi heillä oli toisensa. Ainakin erällä seikkailu jatkui mm. taksikyytien (HUOM! monikko) ja Ilkka Kanervan merkeissä..

Uupuneet ja mustelmilla olevat, mutta silti onnelliset fuksit pääsivät ilmeisesti kaikki kotiin ja seuraava päivä taisi monella mennä hyvin pitkälti unen mailla.. Sen pituinen se. Tarinan opetus on se, että jos nihkeilt HBN:n suhtein, niin menetit todella paljon!! J

Niina Toivakka

Rakennusinsinööriilta IK toivottaa hyvää joulua ja kiittää kuluneesta vuodesta killan yhteistyöyrityksiä ja kannatusyritysjäseniä.

Rakennusinsinööriilta IK kiittää toimareita kuluneesta vuodesta ja hyvästä työstä killan ja kiltalaisten hyväksi.

Hyvää joulua!

Massan hitaus

Keskikipakoisvoima on kuvitteellinen voima. Kaikki tietävät kuitenkin, kun tarraavat ruuhkabussin tangosta kiinni kaarteessa, että sivuttaisliike on ilmeinen ja aiheuttaa lytistymisen vierushenkilön kylkeen väijäämättä. Kyse on siis siitä, että kappale pyrkii jatkaamaan suoraviivaista liikettä; massan hitaudesta.

Massaa meillä on jokaisella, enemmän tai vähemmän. Lihassa on rasvakudosta painavampaa; siten ikääntymisen myötä paino ei ehkä konkreettisesti muutu ja saattaa olla että vanhat vaatteet menevät päälle kutakuinkin entiseen malliin, mutta rasvaa on silti kertynyt nuoruudessa hankittujen lihasten tilalle ja olo on varsin vetämätön. Vaaka onkin sinällään aika heikko väline oman kunnan arvioinnissa. Painoindeksi (massa [kg] / pituus² [m]) on vähän parempi, mutta portaita ylös nouseminen, tunnin untienkki tai Cooperin testi ovat jo paljon parempia indikaattoreita kertomaan, missä kunnossa itse kukin on. Hyväkuntoisella on noussut sydämen iskutilavuus, huonokuntoisella taas syke. Ja iso hiki päähän.

Luuston vaikutus massaan on vain kilo-pari suuntaan tai toiseen. Aineenvaihdunta taas on yksilöllisempi juttu; yksi polttaa ravinnon tehokkaammin energiaksi ja varastoi ylimäärän rasvaksi kehoonsa. Toinen on sitten niin kutsutusti läpipasko. Viimeksimainitut kuolevat

varmasti, jos nälänhätä yllättää, sen ensinmainitut rasvavarastot kertovat myhällen.

Jokaisen suupalan käyttäminen ei ole kovin hauska harrastus. Jos haluaa laihtua, on liikunta paras vaihtoehto. Hyvän ruuan ystävänä on vaikea kuvitella elävänsä nautinnollista elämää keinomakeutusaineita musuttaen. Sitä paitsi aivot tarvitsevat sokeria. Ja rasvaliukoiset vitamiinit tarvitsevat elimistöön rasvaa. Ja suola tappaa botuliinin elintarvikkeista. Ja Pringleseissä on muuten noita kaikkia.

Joulun jälkeen on hyvä aloittaa kuntoilu. Lihaksia syntyy varmasti kun on syönyt proteiineja kinkun tai kalkkunan muodossa. Tammikuun alussa on perinteisesti myös Valtiollinen Kuntokoulu ottanut riveihinsä muutaman meistä. Siellä tosin alussa hankitut lihakset vaihtuvat Sotkun munkkien myötä takaisin rasvaksi, että suurta vahinkoa lihaskunnossa ei pääse tapahtumaan. Ennen joulua taas ei kannata kuntoilla, koska pitää lukea tentteihin. Ja tenttiin lukiessa tulee yleensä ainoa syötyä koko ajan. Ja ainahan voi tehdä uuden vuodenlupauksen laihduttamisesta. Valitettavasti massa häviää hitaasti, ja taas on bussin kurvaillessa vuonna 2003 pitävä ote tangosta tarpeen.

Eero Vanhatalo

Fuksiexcu 21.11.2002

12.00 Katson kelloa. Pitäisi ehtiä vielä vessaan ennen exculle lähtöä. Kaupassa kesti yllättävän kauan päättäessä otanko Joululutta sixpackin vaiko kaksi...

13.00 Pysähdymme Nummelaan lastaamaan vain 7 koria juomaa. Mukaan otetaan näköjään myös muutama Parma Betonilan tyyppi...

14.00 Vihdoin monen pullon ja lukuisten Wunderbaum -vessakäyntien jälkeen saavumme lounais-hämeen sydämeen, supermoderniin Forssan teollisuuskaupunkiin. Sedät jakavat bussin keskeltä kahtia; etupää jää tutustumaan ratapölkky- ja ontelolaattahalliin takapäin jatkaessa matkaa julkisvuellementihallille.

16.00 Toivonkipinä herää... Nyt mennään edustustiloihin! Aluksi kuivaa kalvoshow'ta ja kosteaa Lapinkultaa... Selviää pian, että Parma on varautunut meihin myös toisella olutmerkillä ja siiderillä, jonka parasta ennen -päiväys oli jo elokuussa. Luennon jälkeen tarjolle tuodaan salaattia, patonkeja, nakkeja ja kinkkukiusausta. Lisäksi saamme täytettäväksemme betoniaiheisen tietovisan. Ei koskaan ruokaa tyhjään mahaan. Jumankauta Jouni, lopeta jo!

18.00 Onpa ihana sohvaryhmä! Joku raottaa verhoa - ohoh! Joku on viuhahtamassa edustussaan uima-altaalla! Aika kuluu läpsyä ja julkkispeliä pelatessa. Lopulta kaikki suunnistavat baaritiskille...

21.00 Edessä jännittävä bussimatka. Vessassa tuoksuu edelleen

Wunderbaum ja lattiakin alkaa olla siinä kunnossa, että haluttaessa kroolaaminenkin onnistuu. Sikaosasto pitää huolen viihdytyksestä; Betonilan sedät joikaavat takapenkillä pikku fuksien kanssa kiitosta bussikuskille.

23.00 Ale Pub – jatkot alkakoon! Paikka missä olut virtaa ja naiset ovat kauniita. Näkyypä siellä olevan myös ystävämme Jouni ja muut Parma Betonilaiset. Näistä jatkoista ei ehkä ole paljoa jälkipolville kerrottavaa, kun ei juuri mitään muistakaan.

01.00 Aika lähteä kotiin jatkoilta, mikäli ei halua patikoida väliä Helsinki-Otaniemi... Monen mielestä ilta voisi jatkua vielä pitkään. Olipa onnistunut Excu!

10.00 "Otto! Olvi! Karjala! Mitä ovat nämä nimet, jotka pyörivät päässäni!?! Mikä ihme tatska mul on kädessä?"

Stadi hamnasi Otskiin

Tiistaina 22.10. stadilaiset vastasivat viime syksynä Karjalasta kajahtaneeseen haasteeseen – oli aika esitellä stadilaista ruokakulttuuria muulle Suomelle.

15 stydiä tyyppiä lappas dörtsistä sisään illan aikana värkkäämään stadilaista perinnesafkaa. Snägariskruudii edusti porilaiset, vanhempaa stadiperinnettä lihis lihaliemellä dipattuna. Ei todellakaan gruuuttu mitää burarii. Illan drinksuna kippattiin yksinoikeudella lonkkua, lonkkaa alias lonkeroa.

Jengi veti maarun täyteen, safkassa ei bantattu. Fiilis oli lungi ja oli gliffaa bamlaa stadii, vaikkei kauheesti taidoilla pystynyt bostailee tai elvistelee. Pari jätää ainaki jubas ku jotkut böndeläiset. Taustalla kepitti stadilaiset räppärit, mekin sjungattiin tonnin stifoista.

Kun jengi oli heivannut tarpeeksi skruudia fasadiin ja lonkkuakin, alkoi ne haihtuu mestoilta. Bärtsin friidu totesi dallaillessaan Hesaria pitkin himaan, että onneksi porilaiset vedettiin naamaan Otskissa – kulmilla oli jengii niinku pipoo venaamassa letkassa omaa hodariinsa. Snägärit on selkeesti stadilaista perinnesafkaa.

Taitaa taas olla haasteen paikka. Tällä kertaa söimme porilaisia, seuraavaksi porilaiset voisivat esitellä omaa ruokaperinnettään.

Kallion friidu ja Tölikan tytsi

No oli tää sakkokierros raadissa sentään kannattava. Ja no tavoite ainakin saavutettiin täydellisesti :)

Kyllä sen oman kullan voi löytää ihan raadin sisältäkin. Ja onhan henkinen adonis sentään adonis!

Hermannin 90- logokilpailu

Syksyn alussa julistettiin Hermannin 90 logokilpailu. Tehtävänä oli suunnitella logo killan 90-vuotis juhla silmällä pitäen. Kilpailu oli tiukka ja tasainen. Selkeäksi voittajaksi selvisi kuitenkin Taru Lampimäen ja Eero Sihvosen suunnittelema varsin IK-mainen logo. Voittajat saavat palkinnoksi liput Hermannin 90 juhlaan. Onnittelut.

SEX AND THE RAKSA

Teekkarirakkautta

Kuukausi sitten luin lehdestä, että sinkkuelämää TV-sarja lopetetaan. Mikä ajoitus! Nimittäin, nyt on myös tämän sinkkukolumnin jäähyväisten aika. Vuosi on vierähtänyt siitä kun idea Sex And the Raksa-kolumnisarjasta sai alkunsa muutaman viinipullon höyryissä aamu-yön tiimellyksessä.

Silloin elin totaalista Carrie Bradshaw-elämää. Kaiket viikot viipotin uusissa muotikengissäni trendibaareissa, taskuissa pyörivät miesten käyntikortit ja mielessä seuraavan viikon treffit. Hymy huulessa muistelen silloista elämänmenoani ja vertaan sitä nykyiseen. Viimeisen vuoden aikana on todella tapahtunut muutoksia: Olen vihdoon ja viimein alkanut seurustella. Uskokaa tai älkää, sinkkujen sinkku, tuleva vanhapiika, bridegones on löytänyt elämänsä miehen!

Itse asiassa olen ehtinyt jo puolisen vuotta totuttua uuteen "siviilissätyyn" ja sinä aikana olen ehtinyt nähdä myös erinäisen määrän hämmästyneitä ilmeitä ystävien ja tuttujen naamoilta kun he ovat kuulleet tästä suuresta uutisesta. Oikeastaan useimmat ovat enemmän tai vähemmän yrittäneet peittää lievää järkytystään, kuullessaan koko totuuden. HÄN on nimittäin TEEKKARI.

Aivan, ei siinä minunkaan mielestäni ole mitään hämmästyttävää, että kaksi teekkaria seurustelee.

Ongelma, taisikin olla siinä, että juuri minä ihastun teekkari-kundiin. Onko teekareissa joku rakenteellinen vika, jos kerran miehen voi tyrmätä tätä näkemättä pelkän teekkariuden varjolla? Yleisin kommentti, mikä kuulin oli, että teekkari ei sovi imagooni. Useiden vuosien sinkkujakson päätteeksi odotettiin, että kun vihdoon löydän etsimäni, niin miehen täytyy olla vähintään puolijumala. Eikö koneteekkari voi olla

puolijumala?

En tiedä minkälainen imago minulla on, mutta en voisi kuvitellakaan vakavissani seurustelevani narkkari-rokkistarana, itseään täynnä olevan NHL-tähden tai tyhjää-kiiltokuvapojan kanssa.

Totuuden nimissä täytyy kyllä myöntää, että suurin osa Otaniemen opiskelijoista ei myöskään taitaisi olla aivan minua varten, mutta joukossa on toki poikkeuksia. Ja juuri sellaisen poikkeuksen olen löytänyt.

Tottahan on, että kun minä vihdoon löydän minua miellyttävän miehen, niin hän tulee olemaan vähintään täydellinen puolijumala. Ja sitä hän juuri onkin. Teekkari mikä teekkari ja kaikin puolin täydellinen juuri minulle!

Iiris Insinööri
Raksalainen ex-sinkku

NCC:n matkastipendiaattina Singaporessa ja Malesiassa

Rakas päiväkirjani, minulla kävi uskoton tuuri ja pääsin NCC:n matkastipendiaattina Singaporeen ja Malesiaan syyskuun alussa 2002. Matkalla opin ja koin niin paljon, että jos kerron kaikesta näkemästani ja oivaltamastani eivät sivusi riittä, joten tässä muutamia vaikuttavimpia juttuja. Ja koska asioiden aikajärjestyksessä kertominen johtaisi auttamatta pitkästytävään 'sitten me tehtiin sitä'-rakenteeseen päätin kertoilla sinulle seikkailusta jakamalla sen erilaisin superlatiivein määriteltyihin kapaleisiin.

Parhaat ohjeet ennen matkaa

Tukholman parin päivän koulutuksessa olimme toki paljon NCC:stä ja NCC:n kansainvälisestä toiminnasta, mutta parasta antia kahdesta Ruotsissa vietetyssä päivässä olivat ihmisiin tutustuminen ja loistava luento Singaporen ja Malesian kulttuurista. Kaikki varmasti odotimme matkalle lähtöä kuumeisesti kuunneltamme Per Hallströmin (Swedish Trade Council) näkemyksiä ja kokemuksia Singaporesta ja Malesiasta. Päälimmäisenä mielessämme olivat ehkä hänen ohjeensa: älä koskaan kosketa puhelukomppanisi päätä tai olkapäitä, älä koskaan näytä jalkapohjaa, älä osoita sormella (paitsi peukalolla), äläkä ihastele liian paljo! Luonnollisestihan näillä eleillä toivotat huonoa onnea. Paljon muutakin evästystä saimme, kuten että Singaporelaisille ruoka on todella tärkeää ja siitä puhutaan paljon.

Herkullisin drinkki

Jo ensimmäisenä iltana Singaporessa päätimme suorittaa 'pakko tehdä Singaporessa' osaston pois ja marssimme Raffles hotellin kuuluisaan baariin siemailemaan Singapore Sling-drinkkejä niiden alkuperäisessä ympäristössä asiaan kuuluvasti maapähkinöitä mutustellen. Baari oikeasti näytti juuri brittiläisen

siirtokunnan aikaiselta katossa löyhyvine bambuviuhkoineen ja seinällä olevine metsästysmuistoineen. Toisaalta taas kummastusta ja ihastusta herätti aasialainen bändi soittamassa 80-luvun rockia ja hittejä. Myöhemmin matkalla aloin jo vahvasti epäilemään, että kaikki Singaporelaiset osaavat laulaa julmetun hyvin ja aidon kuuloisesti mitä tahansa maailman laajuisia hittibiisejä. Soihan Hard Rock Cafessakin Abba liveinä aivan aidonkuuloisena, joskaan ei näköisenä.

Mielenkiintoisin excu

Vierailu NCC:n Singaporen toimistolle oli pitkälti vanhan, eli jo Ruotsissa opitun, kertailua. Itse työmaa käynti ja Metro-projektiin tutustuminen olikin jo taas todella mielenkiintoista. Singapore on niin viehättävä sekoitus länsimaisuutta ja aasialaisuutta. Taikausko on edelleen vahvasti valloilla Aasiassa, eikä Singapore ole poikkeus. Esimerkiksi metro-projektin turvallisuusohjelmaan sisältyy runsaasti erilaisia juhlia ja rukoilutilaisuuksia työmaalla erilaisten jumalien ja henkien lepyttelemiseksi tai hyvän onnen tuomiseksi. Numerot ovat erittäin merkittäviä, niissä pitää olla oikeat yhdistelmät yms ja tätä käytetään

hyväksi jopa tarjouskilpailu vaiheessa hintaa neuvoteltaessa. Ja tottakai työmaalla on käynyt myös feng shui mestari.

Ryhmässämme herätti suurta mielenkiintoa myös uskomus, että naiset tuovat huonoa onnea maanalaisille työmaille, koska vuori on nainen ja se voi tulla mustasukkaiseksi jos sen sisuksissa pyörii miesten mukana toinen nainen. Metro-projektissa on mukana nuori nainen Lisa Norjasta työmaainsinööriin ja tietenkin noin puolet naisia sisältävä ryhmämme pommitti häntä 'nainen työmaalla Singaporessa' aiheisilla kysymyksillä. Olimme mm, että Singaporen työmiesten mielestä insinöörin paikka on papereiden parissa pöydän ääressä eikä työmaalla pyörimässä, ei siis väliä oletko nainen vai mies insinööri. Ja missään tapauksessa insinööri ei ainakaan saa tehdä fyysisesti mitään työmaalla, etenkin naisinsinööri. Lisa kertoi, että jos hän vaikka vain on siirtämässä jotain työmaalla heti paikalle ryntää työmiehes tekemään sen hänen puolestaan.

Työkulttuurissa on huomattavia eroja kun vertaillaan Singaporen tapaa ja pohjoismaista tapaa. Singaporen työt tehdään useammassa vuorossa, aluksi kuutena päivänä viikossa ja sitten kun aikataulu kurotaan lopuksi kiinni seitsemänä päivänä viikossa. Tämän ansiosta koneiden käyttötehokkuus on korkea ja sitä kautta kustannukset alhaisemmat kuin kotona Pohjoismaissa. Yhteistyö kiinalaisten kanssa tuo omaa lisä väriä, sillä heille työ on kaikki kaikessa ja he eivät esimerkiksi ymmärrä lainkaan johdon lomina. Paikalliset pitävät kyllä skandinaavisesta tavasta koittaa saada kaikki osapuolet sitoutumaan projektiin, mutta heillä on suuria vaikeuksia ymmärtää pehmeää johtamistyyliä, jossa esim heidän mielipidettänsä kysytään.

Eksoottisin ruoka

Vierailu Erik Lidströmin luona NCC:n Malesian konttorilla päättyi reissun eksoottisimpaan ja parhaaseen ruokakokemukseen. Menimme täysin paikalliseen "lähiökuppilaan", jossa ruoka syötiin palmun lehdistä puiden varjossa. Paikallisten ainoana aseina olivat kädet, mutta me saimme taas jo tutuksi tulleen haarukka-lusikka kattauksen.

Jostain kumman syystä veistä ei tunnuta arvostavan ruokailuvälineenä sen paremmin Malesiassa kuin Singaporessaakaan. Ruoka itsessään oli monen ruokalajin kokoelma; ihanan jälkitulista currykanakastiketta, hauska grillaattua kalaa, mustekalarenkaita ja tietysti riisiä. Nam.

Oudoin opas

Putrajayaan tutustuimme todella oudon ja persoonallisen oppaan johdolla. Iltapäivä ei tuntunut alkavan kovin lupaavasti, kun opastamme ei näkynyt sovittuna aikana sovittussa paikassa. Ja vielä oudommin se jatkui kun saimme tervetuliaistoivotukseksi haukut siitä ettemme tienneet minkä nimistä opasta odotimme. No saatuaan meidät aivan hämillemme rakas oppaamme Mr Shariff (tuttavallisesti Mr Sheriff) vaati saada passimme. Yllättäen emme olleet aivan heti suostuvaisia luovuttamaan mitään henkilökohtaisesta omaisuudestamme tälle oudolle ja koppavalle sedälle ja toiseksi vain omalla rakkaalla ryhmänjohtajallamme Sverkellä oli passi mukana. Tästäpä tuli sitten toiset haukut ensimmäisen 15 minuutin tuttavuuden aikana. Kukapa turisti nyt olisi niin hölmö kuin me, että jättäisi passinsa turvaan hotelliin, tottakai sitä pitäisi kantaa koko ajan mukana. Alkuhankaluuksien jälkeen Putrajaya iltapäivästä muodostui lopulta melkoisen mielenkiintoisen.

Jos meillä olisi ollut ne surullisen kuuluisat passit mukana olisimme päässeet tutustumaan Pääministerin virka-asuntoon (tuttavalisesti PMR =prime minister residence) ja toimistoon. Mutta koska ajokorttimme eivät mitenkään kelvanneet virallisesta henkkarista jouduimme tyytymään yleisilmäykseen Putrajayasta, vielä rakenteilla olevaan kasvitieteelliseen puutarhaan tutustumiseen ja moskeijassa vierailuun. Putrajayaa alettiin siis rakentaa noin viisi vuotta sitten ja siitä on tarkoitus tulla Malesian hallinnollinen pääkaupunki. Erittäin mielellään malesialaiset tuntuvat rinnastavan Putrajayan Washingtoniin, ja muistavat mainita, että se on kuudes hallinnollinen pääkaupunki maailmassa. Koko paikka näytti, ainakin vielä toistaiseksi, suuruuden hullulta ja teennäiseltä. Mutta pitänee muistaa, ettei keskeneräistä työtä ikinä saisi arvostella.

Kasvitieteellinen puutarha oli suureellinen kuten kaikki muukin Putrajayassa. Sen yhteydessä oli ilmeisesti koululaisryhmille suunnattu tietokeskus. Minuun vaikutuksen teki niin siellä kasvitieteellisessä puutarhassa kuin myös PetroSains tiedenäyttelyssä niiden interaktiivisuus. Kaikki näyttelyt Malesiassa ja Singaporessa olivat vaivalla ja taidolla tehtyjä, ja ne oli aina rakennettu osallistuttaviksi. Eli on nappia jota painaa, luukua jota avata, hajua jota haistella jne. Varsin lapsi ystävällistä ja lienee myös oppispedagogian näe-koe-kuule-mu-kaista.

Iltapäivän kuluessa Mr Shariff-Sheriffkin alkoi rentoutua ja heittäytyä suorastaan tavalliseksi, erityisesti ryhmämme norjalaistyttöjä kohtaan. Hän korosti moneen kertaan olevansa 'official government officer', siis erittäin tärkeä henkilö ja lopulta saimme myös hänen henkilökohtaisen kännykkänsä numeron, johon voisimme soittaa, jos joutuisimme pulaan Malesiassa. Miten ystävällistä. Bussimatka Putrajayasta Kuala Lumpuriin, johon kaikkien esitelmien mukaan on Putrajayasta puolen tunnin matka autolla kesti parisen tuntia, syynä tosin kovat ruuhkat. Bussin ikkunoista saatoimme ihailla kaatosadetta ja valtavaa salamointia.

Hulppein näköala

Jäähyväisillallista söimme Malesian parhaaksi ravintolaksi jo ainakin viimeisimpänä viitena vuotena valitussa TV tornin pyöriässä ravintolassa. Näköalat olivat huimat, öinen Kuala Lumpur, silloin tällöin vielä salamien loisteessa, ja tietenkin yövalaistuksessaan Petronas Twin Tower! Kyllä kelpasi syödä. Tosin ruoka ei ollut niin huippu hyvää kuin kuvittelin sen Malesian parhaassa ravintolassa olevan. Päivällä palmun lehdistä syömämme lounas peittoi sen menne tullen. Tosin olihan tv tornin ravintolassa tarjolla arvostettuja herkkuja kuten ostereita yms. Mutta näköalastaan ja herkkulisestä jälkiruokapöydästään (supernam) tämä ravintola saa 5 tähteä ja vielä plussan tältä ravintolakriitikolta.

Paras reissu

Kotiin palaaminen oli mukavaa ja ikävää saman aikaisesti. Matkalla oli paikoin niin uuvuttava aika-taalu, että ajatus ohjelmattomasta sunnuntai päivästä kotona tuntui rentouttavalta, mutta mielelläänhän sitä olisi Singaporen tai Malesiaan hetkeksi aikaa jäänyt. Mielessä pyöri tietenkin jo ajatus, että nyt äkkiä opinnot valmiiksi, NCC:lle töihin, ja ei kun ulkomaan komennusta odottelemaan. Summatakseni matka oli siis todella tekemisen arvoinen. Paljon nähtiin ja opittiin, asioiden sulatteleminen täytyi vielä jatkaa hetki kotonakin.

Lemppa

NCC Travel Scholarship jaetaan vuosittain muutamalle pohjoismaalaiselle viimeisen vuoden opiskelijalle. Tänä vuonna meitä opiskelijoita oli matkalla 1 Suomesta, Norjasta ja Tanskasta ja 3 Ruotsista. Lisäksi matkalle lähetetään muutama NCC:n nuorehko työntekijä.

Lasten suusta

Kun ennen mentiin naimisiin, se oli siksi että valtio käski ja Pappien mielestä oli paras niin. Nykyään saa ottaa avopuolison toisensa jälkeen ilman että valtio sanoo edes bää tai muu...

Tommi, 7 v

Ennen eivät isät saaneet synnyttää lapsia. Sitä pidettiin epämusikaalisena. Mutta nykyään on tavallista että äiti ja isä synnyttävät lapsen yhdessä.

Katri, 6 v

Kun mennään naimisiin, organismi soittaa surumarssia kun morsian kulkee miestänsä kohti.

Tuula, 6 v

Siis hei! Ei raadilla ole mitään salaisuuksia! Ja jos onkin, niin kaiken kuulee kuitenkin kiltiksellä. Eiks nii?

Ei ole pakko mennä naimisiin kirkossa. Voi mennä naimisiin sosiaalitoimistossa. Tai voi muuttaa yhteen ilman että kertoo kenellekään. Pääasia on että tietää sen itse.

Niina, 6 v

Äkkiä yhtenä aamuna herää ja on saanut harmaat hiukset. Sitten hypää ylös sängystä ja tuijottaa peiliin, mutta ei auta vaikka kuinka huutaa apua.

Laura, 6 v

Jos on mielestään tullut naamasta rypyyiseksi, voi ottaa kasvojenkohotuksen. Silloin pitää mennä kampaajalle ja istua tuoliin. Sitten ne leikkaavat rypyt pois ja hitsaavat päälle nuoren ja reippaan ilmeen.

Camilla, 10 v

Äidin nimi on kana ja isän nimi on uros, lapset ovat kilejät ja lapsenlapset ovat munia.

Mikko, 6 v.

Isänäideillä ja äidinäideillä on valtavan isot rintaliivit.

Ne ovat niin isot, että toiseen kuppiin minun takapuoleni kokonaan ja molemmat polvet. Toisessa on tilaa minun veljelle.

Johanna 7 v.

Anoppi on rangaistus, jonka joutuu kärsimään, kun menee naimisiin tuntemattoman kanssa.

Tommi, 7v.

Ne lehmät, jotka juoksevat eniten ja ravistelevat utareitaan, tekevät jugurttia.

Anne, 7v.

MARK LEVENGOOD JA UNNILINDELL: VANHAT TÄDIT EIVÄT MUNI

ROPO kellumassa

Talouden seminaari 21.-22.10.2002

Maanantai klo 10.00 Raksa

Kuten jo kansantalouden tunnilla opittiin, mikään ei ole ilmaista. Ei edes **ilmainen risteily**. Joten edessä oli 4 tuntia sponsoreiden kalvosulkeisia. Uusista hankkeistaan kertoivat ja rahansa likoon laittoivat Rakennus Oy Lemminkäinen, Tiehallinto, JP-Terasto sekä YIT-Rakennus Oy. Kiitosta vaan heille siitä.

Klo 14.00 Raksa

Muutaman teknisen ongelman, mielenkiintoisten asiahaarojen, uusien ja vanhojen kalvojen, kolmioleipien ja ROPO-pullojen jälkeen kumarrettiin kauniisti. Oli aika vaihtaa maisemaa. Tässä vaiheessa oli hyvä tarkistaa oliko passi mukana. Myös niiden joilla sitä ei ollut!

Klo 15.00 Katajanokan terminaali

Matkanjohtajan vastaanotto, avainten jako ja kurkun kostutus remontti-reiskojen seassa.

Klo 16.00 Viking Cinderella

Soutajat paikoillaan, potkurit reilassa ja nokka kohti Tallinnaa. Kraka lensi nurkkaan ja bleiseri nauhaan. Jäykistely loppui ja vaihdettiin vapaalle.

Ennen päivällistä kuuluu puhdistautua ja niin tapahtui meilläkin. Ryhmähenkeä

parannettiin porealtaassa ja siinä toisessa jonka laattapohjasta hiekka nousi pökyihin. Oli kuin olisi ollut biitsillä. Kaikkeen ROPOlaiset pystyvätkin!

Puhdistautumisen jälkeen nälkä kurnikin jo sopivasti. Hetken kuitenkin piti odottaa. Mutta onneksi aika lentää, kun on hauskaa. Aika kului paklatessa, pelatessa, shoppaillessa ja ennen kaikkea ruokahalua kiihottavaa aperitiivina nauttiessa.

Vihdoinkin tuli aika lopettaa vatsan kärsimykset ja istua seisovan pöydän ääreen. Viini virtasi, herkkupala löysi kauan kateissa olleen kaverinsa, snapseja kurlattiin ja laulukin yritti epätoivoisesti raikua. Paikalta poistuttiin vasta kun käskettiin. Eihän opiskelija voi jättää mitään "syö-niin-paljon-kuin-jaksat-joku-toinen-maksaa"-hetkestä käyttämättä.

Vatsat täynnä oli hyvä aloittaa hyttibileet. Kumma kyllä kaikille oli jäänyt vielä oluen mentävä aukko vatsaan. Hyteissä sitten parannettiin maailmaa ja hiottiin strategioita iltaa varten. Hallituksen pojat päättivät huolehtia jäsentensä turvallisuudesta satsaamalla kumiteollisuuteen. Talous vähän notkahti kyseisestä eleestä mutta mitä ROPO ei tekisi jäsentensä eteen. "Liity sinäkin ROPO:on, siellä huolehditaan terveydestäsi ja hyvinvoinnista sekä fyysisesti että henkisesti." Kuka käytti kyseiset

tuotteet kiimaansa lievittääkseen vai käyttikö kukaan, jääköön salaisuudeksi. Hyttien käydessä ahtaaksi ja kurkun kuivuuksi tuli tarve siirtyä etsimään Sateenkaaren kultaa. Tyyli oli vapaa. Joku tanssi kuumaa tanssia ja joku viilensi viisaudenhampaitaan vesilasissa. Pääasia, että kaikilla näytti olevan hauskaa ja tanssilattialla oli aina joku tuttu!

Tiistai klo 10.00

Aamulla aamiaisella nähtiin kenen matka oli jatkunut discon kautta pikkutunneille ja kuka oli tullut vanhaksi ja luovuttanut hyvissä ajoin. Näky oli erittäin kirjava ja olo varmasti sen mukainen.

Klo 12.00 Katajanokan terminaalin ulkopuolella

Kaikki läpäisivät passintarkastuksen ja tullihenkilöiden seulan. Ulkona arvottiin kuka lähtisi taksilla Otkiseen opiskelemaan ja kuka bussilla pitsalle. Onni suosi ketäkin ja porukka hajaantui. Hauskuus jatkuisi taas seuraavalla kerralla. Millainen mieli kullekin jäi, jääköön muistoihin. Varmaa kuitenkin oli, että jokainen nukkui hyvin seuraavana yönä.

Totta tosiaan: älä jää kotiin yksin murjottamaan vaan tule mukaan iloiseen ROPO-joukkoon!

Tyttöenergiaa tyttösitseillä

"Hyvät ystävät juhla voi alkaa, sankarille me nostamme maljaa..." kaikui Smökissä 26.10.2002 neljänsien tyttösitsien alkajaisiksi. Me kolme fuksia olimme lähteneet tutustumaan tekkareiden satsikulttuuriin tyttösitseille. Muiden tekkareiden, ulkkareiden ja muutamien paikalle eksyneiden humanistien kanssa yhdyimme lauluun ja aloitimme juhlimisen. Smökin onnistunut koristelu takasi arkisesta ruokalasta poikkeavan ilmapiirin ja nostatti yhteiskuuluvuuden tunnetta.

Tyttösitsit ovat siinä mielessä poikkeavat satsit, että juhla-ajan seassa ei ole miehiä kuin tarjoilijoina. Lisäksi satsitietekin noudattaminen vaikeutuu, nimittäin esimerkiksi lasien kilistelyssä piti poiketa normaalista kuviosta; kehitimme oman vastapäivään kulkevan liikkeen. Illan aikana saimme harjoitusta myös monissa juomalauluissa ja laulujen koreografioissa. Nyt meiltä sujuu niin hai-laulu kuin konelaulukin.

Opimme myös tikkiläisten laulun hyvin vaikeat sanat: nolla yksi yksi nolla... (sävelenä Koska meillä ompi joulou).

Informaatioverkoston koulutusohjelman professori Riitta Smeds puhui työn ja perheen yhdistämisestä sekä naisista tekniikan alalla. Hän rohkaisi meitä naisia hyödyntämään koulutusta sekä pitämään kiinni tulevaisuuden suunnitelmista niin uran kuin perheenkin saralla. Työn ja perheen yhdistäminen onnistuu naisilta, toisin kuin miehiltä.

Alkupalloiksi salskeat tarjoilijapojat

kantoivat meille kreikkalaista salaattia ja patonkia. Pääruiuksi meille tarjottiin kanaa ja riisiä (ei varmaankaan ollut ripeiden tarjoilijoiden vika, että lämmin ruoka ei ollut järin lämmintä). Aterian kruunasi kuitenkin makeisosa omenapiirakka vaniljakastikkeella. Illan ja mielen hämärtyessä paidat pois-vaatimushuudot voimistuivat. Lopulta painostus ja pieni avittaminen tuottivat tulosta. Kiitokseksi tyttöjoukko laulaa lurautti pojille serenadin polvillaan. Pojat näyttivät olevan otettuina... (?)

Ruokailun jälkeen kuuntelimme sellovakartan taidokasta esitystä, jonka tyyli vaihteli egyptiläisestä musiikista aina klassiseen elokuvamusiikkiin. Illan toisesta musiikkiesityksestä vastasi bändi nimeltä Indigo Blue. Musiikki nostatti jo entisestään koholla ollutta tunnelmaa ja tanssijalkaa alkoi kummasti vipattaa. Hetken aikaa tanssilattia oli täynnä pelkkää tyttöenergiaa, kunnes noin kello 22.30 alkoivat myös miehille tarkoitettut Kivat Bailut, jonne saapuikin runsas joukko nuoria miehiä. Keskiyöllä kajautimme kaikki yhdessä Teekkarihymnin. Tämän jälkeen vauhdikas meno jatkui pitkälle aamuyöhön.

Tyttösitsit tuntuivat olevan maineensa veroiset ja olivat hyvä aloitus satsaamiselle. Päällimmäisenä jäi mieleen naistekkareiden hyvä yhteishenki ja mukava tunnelma. Tulemme varmasti osallistumaan myös tulevina vuosina tyttösitseille.

Siispä tavataan tyttösitseillä 2003!

Sitsaamassa olivat Anna Hasari, Minna Rissanen ja Hanna Tanskanen

ROPO

ROPO:n hallitus vuodelle 2003 valittiin tiukassa vaalikokouksessa 28.11.

Puheenjohtaja: Mikko Kaartinen
Sihtööri: Noora Viranko
Rahastonhoitaja: Jussi Väisänen
Varapj: Tuuli Lahdenranta
Emäntä: Camilla Vornanen
Excumestari: Joonas Arponen
Tiedottaja: Tiina Kyryri

Liikenneakatemia

Liikenneakatemian hallitus 2002 kiittää kuluneesta vuodesta ja toivottaa onnea ja intoa vuoden 2003 hallitukselle!

Puheenjohtaja: Mikko Lautala
Sihtööri: Jenna Johanson
Rahastonhoitaja: Niina Virtanen
Tiedottaja: Immu Sikander
Emäntä: Katja Suhonen
Excursiovastaava: Juho Hannukainen
Proffalinkki: Laura Hiltunen
Muuvaara: Leena Gruzdaits

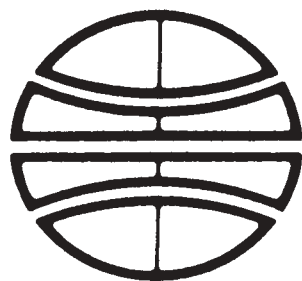
Akva

Akvalle valittiin uusi hallitus 27.11. Akva sai historiansa ensimmäisen miespuolisen puheenjohtajan.

Puheenjohtaja: Joose Mykkänen
Sihtööri: Olli Verta
Rahastonhoitaja: Juho Huitu
Tiedottaja: Johanna Aarnisalo
RIL-yhdyshenkilö: Noora Veijalainen
Emäntä: Liisa Hietanen
Emäntä: Liisa Penttinen
Ekskutyyppe: Matti Karttunen

Eihän siinä ole mitään pahaa, että välillä lainaan Ellun vaatteita... Sitäpaitsi mie olen niissä seksympi kuin yksikään meidän raadin tyttö koskaan on. Kaikkihan käy muhun ihan kuumana.

Oikeastihan mä tahtoisin vaatekauppaan töihin tai vaikka hautausmaalle hoitamaan kukkia. TKK:lla ei kyllä pätevidy sellaseen...

THE WORLD
OF
CONSULTING

FINNMAP

CONSULTING Oy